

**Porvoon Klubitalon
Jäsenlehti nro. 55
huhtikuu**

Tässä numerossa mm:

Koneiden kapina

New Yorkin löylyt

Shakki-Matin matka

Salppurin kisat 2011

Porvoon Klubitalo

Mielenterveyskuntoutajat ja palkattu henkilökunta muodostavat yhdessä tasavertaisen ja kuntouttavan yhteisön, Klubitalon. Toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen, ja sen tavoitteena on kuntoutujan omanarvontunnon ja elämönhallinnan lisääntyminen.

Porvoon Klubitalo

Osoite: Linnankoskenkatu 32
06100 Porvoo

Puh: 019-524 8086
Fax: 019-524 8087

E-mail: posti@porvoonklubitalo.org
WWW: www.porvoonklubitalo.org
www.fh-klubitalot.fi
www.iccd.org
www.ituspy.com

Aukioloajat : Ma –Pe klo 8 – 16, Keskiviikkoisin iltaohjelma klo 16 - 19

Klubitalon toiminta rakentuu työpainotteisen päivän ympärille. Päivän aikana voi oppia uusia taitoja, osallistua yhteisön rakentamiseen ja vahvistaa sosiaalisia suhteita. Kaikki Klubitalon ylläpitämiseen tarvittava työ pyritään tekemään omin voimin. Klubitalon tavoitteena on myös edistää jäsentensä työnsaanti- opiskelumahdollisuuksia. Jäsenellä on mahdollisuus osallistua sekä kotimaisen että kansainvälisen klubitaloverkoston toimintaan.

Jäseneksi voivat hakeutua vähintään 18-vuotiaat henkilöt, joilla on, tai on ollut joskus mielenterveysongelmia. Jäsenyys on vapaaehtoinen, aikarajoitteeton ja maksuton.

Itä-Uudenmaan sosiaalipsykiatrisen yhdistys ry
Socialpsykiatriska föreningen i Östra-Nyland rf

Porvoon Klubitalon jäsenlehti nro. 55

Sisällys:

- 4-6 **Pääkirjoitus: Ison Omenan Antia**
- 7 **Tomin matka New Yorkiin**
- 8 **Opiskelijan kuulumiset**
- 9-10 **Läpi synkän syksyn ja kylmän,
mutta pimeään talven**
- 11 **Neuvoa-antavan hallituksen jäsen esittäytyy:
Taina Paananen**
- 12 **Shakki-Matin matka Kalakukkoturnaukseen**
- 13 **Salppurin kisat 2011**
- 14-15 **Suomen ensimmäiset tietokoneet**
- 16 **Runoja**
- 17 **Ruokalista**
- 18-19 **Kevätinfo & Tulevia tapahtumia**

~~Seuraava Porvoon Klubitalon lehti ilmestyy helmikuussa 2011~~

Tämän lehden tekoon ovat osallistuneet: Marko R, Juuso, Auli-Marja, Jenni, Veikko, Matti, Tony, Tom, Aleks, Taina, Niklas, Riikka

Ison Omenan Antia

"Miksi jäsenet eivät saa palkkaa?"

"Mitä jos kukaan ei halua tehdä lounasta?"

"Miksi vapaaehtoinen valinta on tärkeää Klubitalolla?"

Nämä ja monta muuta kiperää kysymystä askarruttivat mieltämme kolmen viikon ajan, ja missäpä muuallakaan kuin New Yorkissa. Kyseessä on siis "Fountain House Colleague"-koulutus, johon osallistuimme kuntoutujajäsenen sekä ohjaajan voimin tammikuussa. Ennen koulutusjaksoa olen saanut olla Klubin toiminnassa mukana vuodesta -07 lomasijaisena, ja nyt viime vuoden elokuusta asti olen asettanut talolle työpanokseni vakituisena ohjaajana. Osa Klubitalo-filosofiasta on tietenkin ollut tuttua jo ennen koulutusta, joihinkin ihmeellisiin standardeihin olin törmännyt muutaman kerran Klubin seinällä ja muutamaan otteeseen jäsenet ovat päässeetkin valaisemaan työtäni standardien näkökulmasta. Silti nämä standardit olivat aikaisemmin jääneet vain paperiksi seinällä. En ollut sisäistänyt mistä ja miksi ne olivat.

Olen onnekaassa tilanteessa siltä kantilta, että olen saanut kunnian työskennellä yhdessä erään vanhan ystäväni kanssa. Hän kävi koulutuksessa vuonna -08 joten näin hänet ennen ja jälkeen Klubitalokoulutusta. Koulutuksen aikana jotain oli tapahtunut hänelle. Käytännön ongelmien noustessa esiin hän ei keksinyt omia ratkaisujaan, vaan esitti asian yhteisön ratkaistavaksi. Periaatekysymysten äärellä hän kääntyi standardien puoleen. Jotain hänelle oli tapahtunut, jotain jonka hän itse sanoi "Klubitalovalaitumiseksi". En silti oikein saanut selville, mitä hän tällä tarkoitti eikä hän itsekään sitä paremmin osannut selittää.

Jo Klubitaloaikani alusta asti olen huomannut kuinka vahva henki Klubilla on; jäsenet ovat tunteneet oman arvonsa sekä oikeutensa jäsenenä. Moneen otteeseen rinta rottingilla jäsen on lainannut standardeja ja kertonut kuinka asiat Klubitalolla toimivat. Muistan erään jäsenemme erityisen vahvasti, joka otti minua vastaan ensimmäisinä päivinä, ja kuinka hän pilke silmäkulmassa kertoi että "Meillä on täällä Klubilla kaksi yksikköä... Me järjestämme toisillemme iltaohjelmaa", "Me soittamme Reach Out-puheluita", "Me teemme sitä, me teemme tätä"...

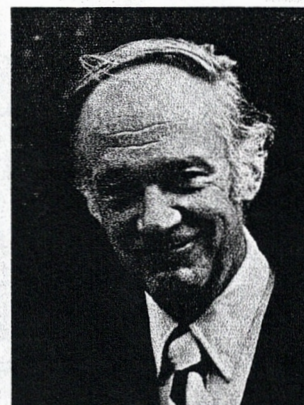
Me. Meidän yhteisömme, meidän talomme, meidän toimintamme. Hyvin nopeasti huomasin että nämä ihmiset kokivat aidosti olevansa osa jotain heidän omaansa, jotain minkä he tekivät mahdolliseksi toisilleen ja itselleen. Klubitalo oli silloin — ja on yhä — paikka, jossa jäsenet tunsivat olevansa kotonaan, hyvin erityisellä ja hienostuneella tavalla. Klubitaloa ei voi ohjata ulkopuolelta. Sen toiminta syntyy jäsenistä itsestään, ja Klubin ilme on sen jäsenten näköinen. Ihmettelin suuresti, miten tällainen paikka on oikein syntynyt.

New Yorkin Fountain House on valtava. Viidessä kerroksessa keuhinaa ja tohinää; seitsemässä yksikössä käy päivittäin kolmestasadasta kuuteensataan jäsentä. "Housing"-asuntopalvelun kautta klubitalo vuokraa yli viittä sataa asuntoa jäsenilleen ympäri kaupungin. Pensylvanian rajalla on Klubin oma farmi, High Point Farm. Klubitalo kasvattaa omat salaattinsa omissa kasvihuoneissa ja kesäisin farmilla. Yli sata työntekijää siirtymätöihin. Silti tässäkin vältävässä ja uudessa paikassa oli jotain tuttua, jotain yhdistävää. Jotain minkä voi löytää jokaiselta Klubilta..

Koulutusjakson ajan kävimme läpi toimintaa sen alusta alkaen. Miten 50-luvulla kuntoutujat kerääntyivät teltoihin ja kahviloihin tapaamaan toisiaan ja vaihtamaan kuulumisia. Miten pienestä porukasta kasvoi yhdistys, joka sai talon käyttöönsä. Pihalla oli merkityksetön suihkulähde. Miten merkityksetön suihkulähde antoi nimensä sadoille Klubitaloille ympäri maailman. Miten tuhannet jäsenet antoivat –ja yhä antavat– kasvonsa toiminnalle, joka koskettaa kymmeniä, ellei satoja tuhansia ihmisiä ympäri maailman.

Päivämme kuluivat liian nopeasti, työskentelimme yksiköissä ja muutaman kerran päivässä keräänyimme koulutusporukan kanssa pohtimaan erilaisia aiheita: Mikä on Klubitalo? Mikä ei ole? Miksi Klubitoiminta on jäsenille vapaaehtoista? Miksi päätöksenteko on tärkeää? Miksi Klubilla tehdään töitä? Miksi jäsenet eivät saa palkkaa?

Ensimmäinen päivä koulutuksessa alkoi tietenkin varhain, ja olin ollut jo useamman tunnin hereillä, hiukan jännittäen tietenkin päivän tapahtumia. Heti kun astuin Klubin pääovista sisään joku oli vastaanottamassa ; ”Good Morning! How are you?”. Kysyin tietä kirjastoon jossa ensimmäinen palaveri oli, ja tämä jäsen lähti otitis näyttämään minulle tietä. Ajattelin että onpa lämmin ja hyvä vastaanotto. Ihan kuin meillä.

John Beard, klubitalovisionääri

Kävimme julistamassa maailmanrauhan.

Yksikköni oli koulutusyksikkö. Autoin ihmisiä tietokoneen käytössä, ja sain apua erilaisissa askareissa. Tutustuin moneen muuhunkin yksikköön, työllistymis-, ”kasvihuone”-, hallintoyksikkö ja vaikka kuinka moneen muuhun.. ja vaikka kaikki yksiköt olivat erilaisia ja niiden toiminta oli erilaista, jotain samaa oli kaikissa yksiköissä. Iltaisin keräänyimme vierasmajan keittiöön porukkamme kanssa ihmettelemään päivän antia. Kaikki sanoivat olevansa kuin kotonaan, että tunnelma on jollain tavalla samanlainen kuin kotona. Kävimme myös kahdessa muussa klubitalossa New Yorkin alueella. Brooklyn on koko osavaltion rikollisimpia alueita jossa asuu eniten työttömiä, narkomaaneja sekä kouluttamattomia ihmisiä. Klubitalokin oli hiukan ”rankemman” näköinen kuin mitä olen aikaisemmin nähnyt Suomessa. Silti sielläkin meidät otettiin vastaan hymyillen ja lämpimästi.

Mitä standardit ovat? Ne määrittelevät kulttuurin. Minkälaisia ystävyysuhteita, ja minkälaisia työtoverillisiä suhteita me muodostamme, sen määrittelee kulttuurimme. Ja meidän kulttuurimme määrittelee standardit. Klubitaloa täytyy tarkastella standardien kautta, yhteisöä täytyy tarkastella standardien kautta. Niiden kautta voimme määritellä raamit joissa toimimme. Näissä raameissa toimiessamme, teemme talosta Klubitalon. Uskon että tiedän nyt, mitä ystäväkollegani tarkoitti sanoessaan koulutuksen antia "Klubitalovalmistumiseksi".

High Point-farmilla voi tavata alpakoita, laamoja, kanoja sekä viisitassuisen kissan.

Eräessä keskustelussa puhuimme siitä, mikseivät jäsenet saa palkkaa työstään. Esittelimme kaikenlaisia syitä tähän vuoron perään, kunnes eräs suomalainen kuntoutujajäsen sanoi suoraan että "Kyllähän me saamme palkkaa, emme vain rahana. Me saamme seuraa, mielekästä tekemistä, yhteenkuuluvuuden tunnetta ja saamme olla osana tällaista toimintaa, tällaista yhteisöä." Uskon että juuri tämä on se yhdistävä tekijä, se sama täyttymyksen ja yhteenkuulumisen tunne, joka kumpuaa ystävällisyytenä, ahkeruutena ja tyytyväisyytenä kaikista Klubilaisista kaikkiin Klubitaloihin.

Meidän Klubitaloihimme.

Terveisin, Aleksis

New Yorkin matka

Lähdimme linja-autolla kohti lentokenttää minä ja Aleks, New York siinsi mielessämme. Lentokentällä kävimme ostamassa jotakin pientä naposteltavaa Tax-free myymälässä. Ehdotin että Aleks ostaisi itselleen tupakkaa samalla mutta hän arveli että savukkeet olisivat halpoja siellä.

Perillä saimme huomata että suurkaupungin hintataso oli korkea sillä keskustasta ei löytynyt Walmarteja, sikäläisiä halpahalleja. Syöminen, sekä kaupassa käynti oli kallista. Klubitalolla oli sen sijaan halpaa.

Majoitus oli hyvä, vaikka vanhan talon viemärointi oli kovalla, se ei aina toiminut. Lämmintä vettä tuli suihkusta harvoin tarpeeksi.

Ryhmässä oli jäseniä mm. Ahvenanmaalta ja Ruotsista joten heidän kanssaan oli helppo tulla toimeen. Ryhmän enemmistökielenä olikin ruotsi. Oli mahtavaa kuulua sellaiseen ryhmään kolmen viikon ajan.

Kolmantena viikkona ilmestyivät Marjukka ja Mikko taloon. Marjukka toi Aleksille tupakkaa. Minä kävin Marjukan ja Mikon kanssa katsomassa Spiderman nimistä musikaalia Broadwayllä. Mikon kanssa kävin myös teatterissa katsomassa Puhdistus nimistä esitystä. Spiderman ja Puhdistus kuuluvat ehdottomasti matkan kohokohtiin.

Nopeasti kuluivat kolme viikkoa opiskellen ja kohta olikin jo aika palata kotiin Suomeen. Lento kesti vähän pitempään kuin menomatkan suora lento, sillä teimme välilaskun Lontooseen.

Kotona Suomessa meni toista viikkoa matkaväsymyksestä toipumiseen.

Kaiken kaikkiaan oli mukava matka.

Terveisin,

Tom Rosenström

Harjoitteluni Porvoon Klubitalolla

Seitsemän viikon työharjoittelujakso Porvoon Klubitalolla alkaa tätä kirjoittaessani olla pikkuhiljaa ohi ja haikein mielin olen täältä lähdössä. Miten nopeasti voi melkein kaksi kuukautta mennäkään! Olen näiden viikkojen aikana tavannut suuren määrän uskomattoman rohkeita ja sisukkaita, käsitämättömän hienoja ihmisiä. He ovat opettaneet minulle valtavan paljon elämästä, ja omalla esimerkillään ja omilla elämäntarinoillaan osoittaneet, kuinka vastoinkäymiset todella on mahdollista voittaa ja kuinka toimiva yhteisö voi tehdä yksilöstä monin kerroin vahvemman.

Olen myös oppinut paljon itse Klubitalosta ja sen toiminnasta, se oli etukäteen varsin vierasta minulle. Olin opiskelukavereilta toki kuullut etukäteen siitä, millaista Klubitalolla on olla harjoittelussa ja olin myös muutaman kerran koulun kanssa käynyt paikanpäällä, mutta tulin harjoitteluun silti tietämättä mitä tarkkaan ottaen odottaa. Alku menikin siis lähinnä ihmetellessä ja tutustuessa. Siinä kuitenkin suurena tukena olivat Klubitalon jäsenet ja henkilökunta, siitä iso kiitos teille kaikille.

Kahta samanlaista päivää ei näihin viikkoihin ole mahtunut, vaikka Klubitalon päivittäiset rutiinit ovatkin toki asettaneet jokaiselle päivälle tutut ja turvalliset raamit. Yksi yhdistävä tekijä kaikelle täällä vietetylle ajalle on kuitenkin päivästä toiseen ollut ilo ja nauru, hymy ja hyvä mieli. Juuri Klubitalon välittömyys ja tiivis yhteishenki ovatkin varmasti suurimpia yksittäisiä asioita, joita tämän harjoittelun jälkeen jään kaipaamaan. Näin jälkepäin voi vain sanoa, että täällä vietetty aika on ehdottomasti ollut todella ainutlaatuista ja unohtumatonta. Toivottavasti nähdään vielä!

Oikein hyvää kevättä kaikille!

Terveystenhoitajaopiskelija Jenni Nurminen

Läpi synkän syksyn ja kylmän, mutta pimeän talven

Syksyssä on parasta syysloma. Vaikkei olisikaan varsinaisesti töissä, saattaa silti tarvita pikku lomaa. Kotitöitähän ei työkseen lasketa, ne kuuluvat kotona olevan osapuolen itsestäänselviin vastuualueisiin. Ainakin meillä. Ja ainakin kaikki sisällä tehtävä työ. Eipä onneksi ole tarvinnut niittää peltoa tai lapata lunta katolta.

Syyslomassa taas on parasta vuotuinen risteily Isolla Laivalla Helsingistä Tukholmaan. Silloin mennään katsomaan jotain hyvää erikoisnäyttelyä, piipahdetaan tietysti Kuninkaanlinnassa (erityisesti sen linnanpuodissa), risteilyn huvituksia unohtamatta...

Viime kerralla vuorossa oli kiinalainen Terrakotta-armeija -näyttely Itä-Aasian museossa. Se sijaitsi museon alaisessa luolastossa, joka alun perin on palvellut puolustusvoimien käytössä. Itse näyttely keskittyi Qin- ja Han -dynastioihin 221 eKr. -220 jKr. Yhteensä esiteltiin 315 esinettä museoista, hautapaikoilta sekä useilta kaivauksilta Shaanxi-provinssista. Esineitä ei ollut aiemmin näytetty Ruotsissa. Keskeiset teemat olivat suuren imperiumin yhdistyminen sekä keisarin ja heidän perheidensä kuolemanjälkeinen elämä.

Kuninkaanlinnassa esiteltiin kruununprinsessa Victorian ja prinssi Danielin saamia kihlajaislahjoja kauniissa peilisalissa, johon yleisö normaalisti ei pääse. Yritin piirtää luonnoksia joistain esineistä, mutta tiukka vartija pyysi minua lopettamaan välittömästi: mitään esineistöä linnassa ei saa valokuvata taikka piirtää.

Laivalla oli luvassa nuorisoidoli Antti Tuiskun konsertti. Odottaessani keikan alkamista sankan väkijoukon keskellä, tai aika edessä, minusta kuoriutui yhtäkkiä ex tempore Antti Tuisku -fani. Niin siinä pääsi käymään. Live-esitys oli huikea tanssijoineen, valoineen, kaikkineen.

Yleisö koostui lapsiperheistä sekä vähän vartuneemmista Tuisku-ihailijoista. Nimmariä hakiessani jonotin käärmeen lailla kiemurtelevassa jonossa lasten kanssa ja hulluttelin aikani kuluksi heidän kanssaan. Alle kouluikäiset fanit olivat odottaneet viikkokausia tätä huipputapausta: keikka ja nimmari kaupan päälle!

Antti istui kabinetissa pöydän takana vieressään pino kuvakortteja. Ihan kuin olisi tullut joulupukin pajaan. Jännitti, lapset nauroivat, nuoret hihittivät ja turvamiehet varoittelivat tätejä: "ei saa pyörtyä". Kotona kehystin nimmarikuvan hienoihin kehyksiin ja laitoin kunniapaikalle. Uteliaille tiuskaisen: "ei kosketa!"

Toki hulppealla risteilyaluksella oli muutakin viihdykettä kuin suosittu laulaja. Nimittäin joukkio italialaisia artisteja, akrobaatteja ja tanssijoita viihdytti yleisöä niin ostoskadulla kuin yökerhossakin. Jopa lapset pääsivät tanssimaan discon baanalle sekä nautiskelemaan värikkäitä mehudrinkkejään.

Hain meille kissan Espoosta vuoden pimeimpään aikaan. Nimesin sen heti uudelleen. Neiti sai söpön nimen "Chisu" ja on näin kaima laulajattaren kanssa. Sillä on terävät kynnet eikä se vielä oikein ole oppinut niitä teroittamaan. Tämän sai karvaasti kokea isäntä, jonka makeat unet ylellisessä vesisängyssä päättyivät, kiitos kaupunkivillikissan. Kisu pompsahdelti vesipatjalle niin tiuhaan, että yhtenä aamuna vedet loiskuivat laidan yli. Pääasia on, että kissa sai jäädä, mitä yhdestä patjasta.

Kissa tuo perheeseemme valtavasti iloa, valoa ja rakkautta. Silitysveroa maksamme useita kertoja päivässä, kun Chisu heittäytyy kyljelleen lattialle ja vaatii hoivaa päästä varpasiin. Tällaisesta verosta hyötyvät kaikki osalliset.

Kevättä juhlistaaksemme suuntasimme jälleen risteilylle, tällä kertaa Turusta. Mutta voi itku! Antti Tuisku oli sairastunut kesken kiihkeän laivashowputken: ei ollut siis tuiskua, pelkkää jäätikköä! Ainakaan jäät eivät loppuneet laseista ja jos laivalle olisi tapahtunut jotain, olisimme voineet pelastautua suoraan jäälle ja kävellä rantaan.

Antin Tanssii tähtien kanssa -pari Ansku piti kaikille halukkaille tanssitunnin. Talvisaappaat jalassa tanssin cha cha chaata niin että hiki virtasi. Sainpahan vastinetta rahoille, vaikka paras show jäikin näkemättä.

Ajomatka kotiin sujui autiota moottoritietä ja tyhjiä tunneleita pitkin. Pisin Turun moottoritien tunneli on peräti 2,3 km.

Onhan selvää, etten tästäkään reissusta selvinnyt ilman kommelluksia. Heti matkan aluksi sattui poliisiylläri: kumarruin ajaessani katsomaan, mikä ihme pakettiauto seisoo pahasti ajoradan puolella. Siinä samassa leiskahti salamavallo ja pääsin poliisin tutkakuvaan. Matkalta palattuani sain kirjallisen huomautuksen ylinopeudesta, onneksi en sentään sakkoja. Se vielä olisi puuttunut, sakot, eikä Anttia! No huh huh...

Aulimarja Heino

Neuvoa-antavan hallituksen jäsen: Taina Paananen

Olen aikuiskoulutuksessa työskentelevä kolmen lapsen äiti. Olen asunut Porvoossa viimeiset 12 vuotta. Sitä ennen asuin Helsingissä 10 vuotta ja Tampereella opiskelemaan 7 vuotta. Kotoisin olen pohjoisesta Keski-Suomesta, josta täytyi lähteä johonkin, jos aikoi tehdä työtä. Minulla on kolme kouluikäistä lasta eli illat ja viikonloput kuluvat vauhdilla lasten ja heidän harrastusten parissa.

Olen toiminut ohjaavana opettajana vuodesta 1989 eli lähes koko aikuisikäni. Ohjaavassa koulutuksessa asiakas hakee kouluttajan tuella polun työhön. Koulutuksessa on olennaista samassa elämäntilanteessa olevan muun ryhmän tuki ja ajatusten jakaminen heidän kanssaan. Monelle se on hyvä välivaihe työhön tai ammatilliseen koulutukseen. Ohjaava koulutus voi olla myös mielenterveyskuntoutujan reitti työelämään. Olen toiminut ohjaavan koulutuksen tiimin vetäjänä Edupolissa vuodesta 2004.

Olen aloittanut neuvoa-antavassa hallituksessa viime syksynä, ja minut pyydettiin sinne mukaan työni kautta. Klubitalo on minusta mielekäs toimintatapa ja hyvä idea. Oli innostavaa vieraila talossa ja seurata päivän kulkua. Minuun tekivät vaikutuksen avoin ja myönteinen, hyväksyvä ilmapiiri ja kaikkien mukanaolo talon arjessa. Toiminta on selvästi tarpeellista ja mielelläni tuen sitä omalta osaltani. Minun roolini on luontevimmin koulutusvaihtoehtojen löytämisessä, mutta osallistun mielelläni myös muulla tavoin. Koetan mielelläni omalta pieneltä osaltani toimia, jotta klubitalo pysyy auki jatkossakin.

Shakki-Matin matka Kalakukkoturnaukseen

Kuopiossa järjestettiin shakkiturnaus viikonloppuna 19.3.-20.3. Kuopiohan on Kalakukkojen kaupunki. Turnauksen loputtua parhaat palkittiin kalakukoilla. Näistä syistä seuraa nimi Kalakukkoturnaus. Turnaus oli 33. järjestyksessään.

Lähdin junalla Helsingistä perjantaina 18.3. Kuopiota kohden. Junamatkassa on aina hyvä tunnelma. Koska matka kesti nelisen tuntia sain nauttia, tarpeeksi junakyydistä. Mieleen nousi laulu Pikajunasta "Lentävä Kalakukko". Tämän niminen Pikajunahan kulki aikoinaan Helsingin ja Kuopion välillä muutama vuosikymmen sitten. Esa Pakarinenhan lauloi tämän laulun levyille.

Kuopioon saavuttiin neljän maissa. Asemalta hotelliin, jonne majoituin viikonlopuksi. Pelipaikka sijaitsi samassa hotellissa. Itse pelit alkoivat lauantaiaamuna. Ensimmäiset kolme peliä pelattiin lauantaina, ja sunnuntaina kaksi viimeistä. Pelini menivät taas kerran huonosti. Viidestä pelistäni sain vain kaksi tasapeliä. Eli 1 piste, ja sijoittuminen häntäpäähän. Ilon aiheeksi jäi, että pelasin kaikki pelini hyvin. Kukaan ei saanut voittoja minulta helposti. Plussa- puolelle jäi se että sain pelipaikalta monta uutta ystävää. Parhaat palkittiin kalakukoilla. Muut saivat kotimatkalle hyvää mieltä. Jotkut ostivat jostain kaupasta mukaansa kalakukon, itse en tiennyt missä kyseinen kauppa oli.

Kun turnaus oli päättynyt sunnuntai-iltana, jäin vielä yöksi hotellihuoneeseeni. Ja maanantaina Kuopion asemalle, ja junamatkalle kohti Helsinkiä. Junassa oli vähän matkustajia, joten senkin vuoksi saatoin nauttia junamatkasta.

Porvoossa olin perillä puoli kuuden maissa.

Kaiken kaikkiaan tällaiset shakkimatkat ovat tosi hauskoja. Miinuspuolella on yksinäiset ja pitkävetiset illat hotellissa.

Matti Luukas Klubitalon jäsen ja Shakinharrastaja

Bobby Fischer, Shakin Maailmanmestari 1972-1975

SALPPURIN KISAT 2011

Lahtelaiset puhuvat Salppurin kisoista vaikka muualla Suomessa puhutaan mieluummin Salpparin kisoista. Kisat järjestetään joka kevät Lahdessa tittelillä World Cup, hiihdon osakilpailu. Tänä vuonna kisat järjestettiin Oslon MM-kisojen jälkeen viikon viiveellä. Paikalla olivat kaikki talviurheilun supertähdet. Suomalaisilla ei oikein kulkenut, ei edes Maailmanmestarilla Matti Heikkisellä. Hän oli kärjen vauhdissa vielä loppukiriin tullessa mutta romahti kymmenen sakkiiin. Viisinkertainen mäkiweekin voittaja Janne Ahonen hyppäsi viimeiset kisansa tänä vuonna täällä Lahdessa. Meni kyllä vähän penkin alle sekin. Joukkuekilpailussa hän hyppäsi kuitenkin vähän sinne päin, mutta isomäki päättyi huonosti. Aino-Kaisa Saarinen oli Suomen naisten paras yhdistelmähiihdon kaksi kertaa viidellä kilometrillä. Joukkue mäessä Suomi oli kuudes.

Olimme kahden hengen iskuryhmällä paikan päällä lauantaina. Pääsyliput olivat eläkeläisiltä vain kymmenen euroa. Auton veimme parkkiin Urheiluhallin pihalle linja-autoaseman taakse. Kello oli tällöin noin 11:00. Pysäköinti lippua ei tarvinnut ostaa. Kävelymatkaksi tuli noin kilometri. Naisten kilpailun katsoimme rinnekatsomosta ja miesten kisan ladunvarresta. Miehet kyllä hiihtävät luistellen erittäin kovaa, mitä on ilo seurata. Tarjosin matkan Mikalle syntymäpäivä lahjaksi. Mika oli näissä isoissa talvikisoissa ensimmäistä kertaa. Puijolla hän on kuitenkin käynyt nuorena.

Eniten odotin kuitenkin illan HS 130 joukkuemäestä. Ennakkosuosikkeja olivat Norja ja Itävalta. Ja niinhän siinä kävi. Piste-erot nousivat jopa suuriksi. Eesti karsiutui toiselta kierrokselta. Välillä kävimme sisällä perhe kahvilassa lämmittelemässä, ja sitten sotilaskodin munkkikahveilla ja räiskälepisteessä räiskäleellä kera hillon ja kerman. Kotiin lähdimme hieman ajoissa joten illan ilotulitus jäi valitettavasti näkemättä.

Veikko ja Mika

Suomen ensimmäiset tietokoneet

Suomen ensimmäisestä tietokoneesta on erilaisia näkemyksiä, samoin kuin maailman ensimmäisestä tietokoneestakin. Toisaalta ensimmäinen suomalaisvalmisteen tietokone oli Teknillisessä korkeakoulussa tutkimusprojektina vuonna 1954 alkunsa saanut ESKO, joka valmistui lopullisesti vuonna 1960. Toisaalta Suomen ensimmäinen toimiva tietokone oli kuitenkin Postisäästöpankille vuonna 1958 hankittu IBM 650, lempinimeltään Ensi. ESKO ei myöskään ollut puhtaasti suomalainen, perusratkaisut sekä osa osista ja piirustuksista kopioitiin Saksasta.

Tässä artikkelissa keskitytään lähinnä näiden kahden koneen historian ja tekniikan esittelyyn. Sen lisäksi selvitetään yleisemmin, mitä Suomessa tapahtui 1960-luvulla ja myöhemminkin tietokoneistamisen alueella. 1960-luvulla tietokoneistaminen käynnistyi laajalti niin yliopistoissa, teollisuudessa, suuryrityksissä kuin valtionhallinnossakin.

Käytännön tietokonetoiminnan katsotaan siis alkaneen Suomessa vuonna 1954 eli n. 10–15 vuotta myöhemmin kuin Saksassa, Yhdysvalloissa ja Isossa-Britanniassa, ja n. 5 vuotta myöhemmin kuin Ruotsissa.

ESKO

ESKOn, Elektronisen SarjaKOmputaattorin, kehitti Teknilliseen korkeakouluun perustettu Matematiikkakonekomitea. Tuohon aikaan tietokoneista käytettiin suomeksi nimiä matematiikkakone ja sähköäivot.

Syntyhistoria

ESKO-projekti aloitettiin DI Tage Carlssonin toimesta. Johtajana toimi TKK:n teknillisen fysiikan professori Erkki Laurila, ja rakentamisessa avustivat teknikko Veikko Jormo sekä diplomi-insinööri Hans Andersin, josta myöhemmin tuli TKK:n ensimmäinen tietojenkäsittelyn professori. Laurilan laboratoriossa oli jo 1950-luvun alussa tutkittu vastaavanlaisia laitteita, ja rakennettu mm. Suomen ensimmäinen analogiakone (analoginen laskulaite) sekä röntgenanalysaattorin laskulaite puhelinreleistä. Näin ollen ESKO ei ollut edes Suomen ensimmäinen automaattisen laskulaitteen rakennusprojekti.

Laurilan aloitteesta Valtion luonnontieteellinen toimikunta asetti Matematiikkakonekomitean, jonka tehtävänä oli "selvittää Suomessa esiintyvää matematiikkakoneiden tarvetta ja mahdollisesti tehdä niiden hankkimista tai rakentamista koskevia ehdotuksia". Vaikuttajina toimivat Helsingin yliopiston kansleri P. J. Myrberg ja komitean puheenjohtajaksi valittu professori Rolf Nevanlinna. Valmistelevat toimenpiteet alkoivat huhtikuussa 1954.

Darmstadtissa Saksassa lokakuussa 1955 pidetty alan konferenssi antoi lopullisen sykäyksen, kun suomalaiset tutustuivat muissa maissa samaan aikaan käynnissä olleisiin hankkeisiin. Suomalaisilla oli rahaa niukasti, joten ainoa mahdollisuus oli jonkin jo olemassa olevan koneen kopionti. Ruotsissa vastaavanlainen omatekoinen tietokone (BESK) valmistui vuonna 1955, Tanskassa (DASK) hieman myöhemmin. BESK oli jonkin aikaa jopa maailman nopein tietokone (16 000 yhteenlaskua/s), mutta sen kopiontimahdollisuus hylättiin, koska ajateltiin, että se olisi tullut kalliiksi. Sen sijaan päätettiin kopioida saksalainen G1a (20 yhteenlaskua/s). Tosiasiassa G1a oli niin kesken, että suomalaisten täytyi tehdä suurin osa työstä itse, ja korjata saksalaisten lähettämissä piirustuksissa olleet virheet. Valmiin koneen kopioinnin takia rakennustyöryhmä joutui myös unohtamaan kokeilunhalunsa ja hylkäämään monet omat ideansa koneen toteuttamiselle.

ESKO sai nimensä amerikkalaisen mallin mukaan siten, että ensin keksittiin hauska lyhennys ja sitten sille joku loogiselta kuulostava selitys. Koneelle ehdotettiin myös nimeä Sampo. Tämä kuvaa hyvin niitä suuria odotuksia, joita tietokoneille tuona aikana asetettiin. Koneesta ei kuitenkaan tullut mitään loputonta onnea tuottavaa sampoa – se oli jo syntyessään auttamattoman vanhentunut ja myös teki laskutoimituksissa todella paljon virheitä.

ESKO valmistui lopullisesti vasta vuonna 1960, ja siirtyi silloin muutamaksi vuodeksi Helsingin yliopiston hoitoon. Nykyään ESKO on sijoitettu Tekniikan museoon Helsingin Vanhaankaupunkiin.

Tekniikka

Tekniikaltaan ESKO edusti ensimmäisen sukupolven elektroniputkitekniologiaa. Se koostui:

- 450 elektroniputkesta
- 2000 puolijohdediodista (porttipiireissä)
- 220 ferriittirenkaasta (muisti)
- 4000 vastuksesta ja kondensaattorista

Kone oli mikro-ohjelmoitu käyttäen ferriittirengasketjuja käskyjen osatoimintojen ohjaamiseksi. Tämä teki uusien käskyjen lisäämisen joustavaksi. Itse ohjelmointi tapahtui suoraan konekielellä. Käskyvalikoimaan kuului 20 peruskäskyä, 11 aritmeettista ja loogista käskyä, sekä 9 syöttö-, tulostus- ja järjestelykäskyä. Käskyt olivat joko yksi- tai kaksiosoitteisia. Koneessa oli myös laaja toimintojen testaus- ja virheiden paljastamislogiikka.

Käsiteltävät luvut luettiin reikänauhalta tai 1840 sanaa sisältävästä magneettisesta rumpumuistista. Koneen nopeus oli 20 yhteenlaskua sekunnissa.

Hitaus johtui lähinnä siitä, että suorituksen ohjaus ei tapahtunut muistiin talletetulla ohjelmalla, vaan lukemalla reikänauhalle lävistettyjä käskyjä. Kukin aliohjelma lävistettiin reikänauhalle, liimattiin renkaaksi ja asetettiin nauhanlukijaan. Näin aliohjelma oli suorituksen jälkeen jälleen alkukohdassaan seuraavaa kutsua varten. Kukin aliohjelma oli omalla nauhalukijallaan, lukijoita oli yhteensä 10 kpl.

Merkitys

Vanhanaikaisuudestaan ja kaikista puutteistaan huolimatta ESKO:lla oli suuri merkitys Suomen tietokonehistoriassa. Projektin tehtävänä ei alun alkaenkaan ollut tehokkaan hyötykäyttöön tarkoitettua koneen valmistaminen, vaan pikemminkin "matematiikkakonetekniikan" harjoittelu, niin että edes jotkut suomalaiset pääsisivät paneutumaan uusimpaan teknologiaan. ESKO toimi kouluttajana, innoittajana, symbolina ja kokoavana hahmona niille henkilöille, jotka Suomessa olivat kiinnostuneita tietokoneista. Se myös kokosi yhteen asiasta kiinnostuneet organisaatiot Suomessa sekä levitti muutenkin tietoutta tietokoneista.

ESKO:n myötä Suomessa myös ymmärrettiin tietokoneiden myötä kehittyneet uudet koulutustarpeet. Suomen ensimmäiset tietotekniikan kurssit pidettiin jo vuosina 1954-55 yrityksille ESKO:sta järjestettyjen seminaarien yhteydessä.

ESKO:n myötä syntyivät myös alan kontaktit ulkomaille, ja samalla maailmalle levisi ensimmäistä kertaa tietoutta siitä, että Suomikin on tietotekniikkamaa. Helsingin yliopistossa ESKO:n ympärille perustettiin matematiikan laitoksen laskentatoimisto, josta alkoi tietotekniikkatoiminta yliopistolla. Laskentatoimistosta kehittyi yliopiston laskentakeskus, joka on nykyisen keskushallinnon tietotekniikkatoimialan (tietohallinto ja tietotekniikkapalvelut) edeltäjä.

Ensi

Suomen ensimmäinen tuotannollisissa tehtävissä käytetty tietokone käynnistettiin Postipankissa vuonna 1958. Näin kaupallinen taho ennätti tieteellisen ESKO:n edelle. Postipankin tilaama kone oli tyyppiä IBM 650, ja se sai lempinimekseen Ensi.

Ensi oli käytössä ainoastaan kaksi vuotta. Se korvattiin uudenmallisella transistorikoneella, IBM 1401:llä, vuonna 1961. Samalla luovuttiin osittain reikäkorteista ja tiedot alettiin tallentaa magneettinauhoille.

Lähde:

http://fi.wikipedia.org/wiki/Suomen_ensimm%C3%A4iset_tietokoneet

VIHKIVESI JA VIINIRYPÄLEITÄ

Suutelevat lapset,
omakotitalojen peili-kaapissa.

"Hei, ei saa rikkoa peilejä..."

Äiti ostaa kaupasta viinirypäleitä,
huomenna on taas työpäivä.

Olohuoneen kirjahyllyllä, on vihkikuva...

maljakossa, vihkivesi.

Lapset leikkii, musa soi radiosta.

Huomenna on taas kesä.

Kirkuvia lapsia, kirmaavat hiekkasannalla.

Meikkaavat nuoret naiset,

ottaa valokuvia.

Huomenna...heilläkin on hääpäivä...

Hunnutettu nainen, seisoo ovella...

Marko Reiman

YÖ ON VIELÄ NUORI...

...ja yö on vielä nuori –tänä yönä.
ihmiset poistuu kulisseista,
he vaihtaa vapaalle...

Ja yhtenä yönä seitsemästä,
he liikkuu öisin, ravintoloista.

Humalassa,

ja muutenkin vietävänä.

Me sovittiin, että öisillä kaduilla ei eksyttäisiin,
että tuhkimo löytää kenkensä...

ennen puolta yöt'

Nimimerkki:

"-67 ja love"

Etkö avaisi ovee?

Onhan jo aamu,

ja viinit oksennettu

Aamuposti kolahtaa laatikosta...

Ei herätetä sun lapsia.

En tahdo loukata,

mutta jättää kirjeen postiin

Ja sinä vilkutat,

ikkunasta...

kirj. Marko Reiman

KEITTIÖN RUOKALISTA

Viikko 13				
Ma 28.3.	Ti 29.3.	Ke 30.3.	To 31.3.	Pe 1.4.
Omena-banaani-kaurapuuro Vaniljakiisseli	Uunilohi sipuliperunapedillä	Pizza Fetasalaatti	Makkarakeitto, Lakritsakiisseli	Sitä sun tätä
Äppel-banan-havregrynsgröt Vaniljsås	Ugnslax på lök-potatisblandning	Pizza, Fetasallad	Korvsoppa Lakritskrä	Vart och annat
Viikko 14				
Ma 4.4.	Ti 5.4.	Ke 6.4.	To 7.4.	Pe 8.4.
Hunajainen pätkäinen neljän viljan puuro	Spagetti Jauhelihakastike	Broileripyörkät Currykastike Riisi	Kukkakaalisose- keitto halloumijuustolla	Poronkäristys Lakkakiisseli
Fyrkornsgröt med nötter och honung	Spaghetti med malet kött	Broilerköttbullar, Currysås, Ris	Blomkålssoppa med halloumiost	Renskav Hjortronkräm
Viikko 15				
Ma 11.4.	Ti 12.4.	Ke 13.4.	To 14.4.	Pe 15.4.
Tattari puuro	Maksakastike Perunat	Makaronilaatikko Salaatti	Hernekeitto Pannukakku + hillo & kerma	Kanaa + riisiä Salaatti
bovetegröt	Leversås, Potatis	Makaronilåda, Sallad	Ärtsoppa, Pannkaka+sylt grädde	Höna+Ris, Sallad
Viikko 16				
Ma 18.4.	Ti 19.4.	Ke 20.4.	To 21.4.	Pe 22.4.
Uunipuuro (riisi)	Lähi-idän pata Salaatti + raaste	Spaghetti bolognese	Siskonmakkara- keitto Omenahyve	Moussaka
Ugnsgör (ris)	Gryta från främre orienten, Sallad+Råkost	Spaghetti bolognese	Siskonkorvsoppa, Äppelpaj	Moussaka

Aterioihin sisältyy ruokajuoma, näkkileipä + levite, hedelmä ja kahvi.
Keittopäivinä (torstaisin) tarjoillaan pehmeää leipää ja jälkiruoka.

Lunch innehåller dryck, knäckebröd + margarin, frukt och kaffe.
På torsdagen har vi soppa, smla och dessert.

Kevään ohjelma

Ryhmät & Kokoukset:

Leivontaryhmä maanantai aamuisin

Toimistokokous parittomina viikkoina maanantaisin klo 10:00

Keittiökokous parillisina viikkoina maanantaisin 15:00

Oriantaatiokokous tiistaisin klo 9:00

Viikkokokous tiistaisin klo 13:00

Joka kuukauden ensimmäisenä tiistaina synttärikahvit klo 14:00

Englanninryhmä keskiviikkoisin klo 10:00

Askarteluryhmä parillisten viikkojen keskiviikkona klo 15:00

Atk-ryhmä torstaisin klo 9:00

Kävelyryhmä tiistaisin klo 16:00

Bon appetit-ryhmä joka kuukauden
ensimmäisenä perjantaina klo 15:30

Tutustuminen:

Haluatko tutustua klubitalon toimintaan?

Maanantaisin klo 13.15 parillisina viikkoina. Muista ilmoittautua!

Kevätkauden iltaohjelmat:

Ke 6.4 Facebook-koulutus

Ke 13.4 Musiikki-ilta

Ke 20.4 Retki

Ke 27.4 Vappujuhlat

Ke 11.5 Humlan mökillä kukkapäivän tapahtuma

Liikuntamahdollisuuksia:

Porvoon seudun mielenterveys yhdistyksen
järjestämä salibandy perjantaisin klo 13:00-14:00

Jumpparyhmä uimahallilla torstaisin klo 13:45

Muuta:

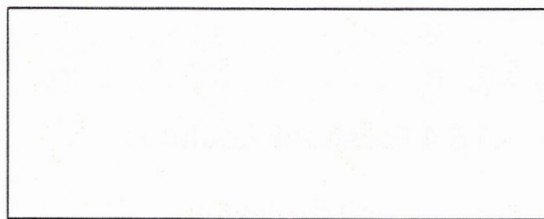
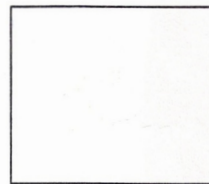
Pääsiäislounas pitkäperjantaina 22.4 9-12

Kehittämispäivä: 7.4 klo 13:00-16:00

Nähdään klubilla!

2

***Vietämme Humlan mökillä
Kukan päivä-tapahtumaa
ke 11.5.
Tervetuloa!***

***Porvoon Klubitalolla Pääsiäislounas
Pitkäperjantaina 22.4.
Klubi auki klo 9-13
Tervetuloa!***

Porvoon klubitalo
Linnankoskenkatu 32
06100 Porvoo
Puh. 019-5248086
Fax. 019-5248087

porvoonklubitalo@elisanet.fi
www.porvoonklubitalo.org

Borgå klubbhus
Linnankoskigatan 32
06100 Borgå
Tel. 019-5248086
Fax. 019-5248087